

Smrt... a co dalej?

(After death then what?)

Snád neexistuje iná otázka, ktorá by sa rovnako týkala všetkých ľudí tak, ako táto. Každý z nás raz bude musieť prejsť úzkou bránou, vedúcou z tohto života do života po smrti - bránou, ktorú nazývame smrt. Každý z nás prejde do nového sveta, inej existencie mimo tohoto života a sveta, ktorý poznáme dnes.

Predstavme si na chvíľu seba, pri svojej smrti. Jedného dna, pri poslednej ceste nášho tela na cintorín, budú naše ruky skrížené na nehybnej a mrtvej hrudi a oči zavreté. Purpurová opona sa zatvorí. Ako niekto povedal, "Cierna tava smrti si klakne pred naše dvere a my nebudeme mať žiadnu inú možnosť, než nastúpiť a odísť do púšte tmy." Smrt si nevyberá.

Smrt... a co dalej?

O určitých aspektoch budúcnosti môžeme iba špekulovať, nevediac príliš mnoho, ako to bude vyzerat, ale poznáme Nieкого, kto má budúcnosť vo Svojich rukách. A práve On nám ohľadom budúcnosti mnoho zjavil.

On, ktorý pozná koniec od samotného zaciatku a pozná budúcnosť rovnako ako minulosť, hovorí vo Svojom Slove, že pri smrti sa telo vracia do zeme, zatiaľco duša ide na miesto docasného pobytu, kde bude cakat na posledný súd. O tom, aký bude náš osud, môže rozhodnúť každý z nás už počas svojho života; bude to závisieť od toho, ako budeme reagovať na Boží plán spasenia, ktorý Boh pripravil, aby hriešnikov zachránil pred vecným zatratením.

Môžeme vystúpiť na miesto plné pokoja a Božej blízkosti, ako píše Pavol v 2 Korintským 5:8. Vecne môžeme prebývať na mieste plnom šťastia, blaženosti a spokojnosti, vediac, že naša záchrana bola dokonaná, že sme vo viere dokončili svoj beh života a že sme odmenení. Alebo môžeme zostúpiť na miesto plné utrpenia, tam byť až do posledného súdu a potom byť odsúdení na vecný trest v ohnivom jazere. (Vid Matúš 25:46; Lukáš 16:22-26; Zjavenie 20:11-15).

V určitom zmysle sú obe tieto miesta docasné, kde budeme cakat, pokiaľ sa naše duše znova nespoja s naším vzkrieseným telom. Ježiš o tomto vzkriesení hovorí v Jánovi 5:28-29 a Pavol podrobne popisuje prvé vzkriesenie v 1 Tesalónickom 4:16-17.

Medzi vzkriesením spravodlivých a vzkriesením bezbožných uplynie tisíc rokov pokoja na zemi (Zjavenie 20:2-7). Spravodliví tejto doby sú tí, ktorí boli ocistení krvou Baránka — pokrstení v Jeho meno a naplnení Jeho Duchom; bezbožní tí, ktorí odmietli urobiť to, čo im káže evanjelium.

Konečná odmena spravodlivým

Pre tých, ktorí budú spasení, je pripravené mesto, ktoré nieje vybudované ľudskými rukami — Nový Jeruzalem. O tomto meste sa v Zjavení 21 hovorí ako o vecnom domove vykúpených.

V tomto meste nebude žiadna zo zlých vecí, ktoré sa nachádzajú v každom veľkom pozemskom meste. Nebude tu žiadna kriminalita ani násilie. Boží ľud sa bude prechádzať zlatými ulicami, bez strachu z prepadnutia alebo obťažovania.

V Zjavení 21:18 sa píše, že hradné múry tohto mesta budú postavené z jaspisu a celé mesto bude z čistého zlata. Nebude tam potrebné slnko ani mesiac, pretože Baránok bude svetlom tohoto mesta (Zjavenie 21:23).

A čo je úžasné, vykúpení sa budú tešiť z požehnaní v tomto meste po celú večnosť. Básnik napísal:

"I když s Pánem sto tisíc let
By jsme tam bydleli;
Nebudou nikdy méné let
Než když jsme začali."

Osud neposlušných

Neveriaci budú mať naopak "diel v jazere, ktoré horí ohnom a sírou" (Zjavenie 21:8). Jedinými pocitmi tam bude utrpenie a smútok, a z tohoto miesta nebude úniku.

Prítomnosť určuje budúcnosť

Večnosť — nikdy nekonciace veky! To, kam človek po svojej smrti naveky pôjde, plne závisí od jeho rozhodnutia v súčasnosti. Jeho večný osud sa rozhodne podľa toho, či verí tomu, že krv Ježiša Krista ho ocistila od jeho hriechov alebo nie, a či Mu vo viere a poslušnosti odovzdá svoj život.

Uvedomme si dnes, ako blízko sú naše duše smrti. Dávid s vážnosťou hovorí: "Sotva je krok medzi mnou a smrťou" (1 Samuelova 20:3). Smrť je istá, nie je však isté kedy, kde a ako príde. Okrem toho je to niečo, čo musí podstúpiť každý sám. Jediné Kristus s nami môže kráčať týmto tmavým údolím.

Si pripravený na túto chvíľu a na večnosť, ktorá po nej nasleduje?

Biblia nám hovorí, ako sa máme pripraviť na večnosť a radovať sa z večného života s Pánom Ježišom: "Činite pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha." (Skutky 2:38).